

CONSILIUL LEGISLATIV

AVIZ

referitor la propunerea legislativă privind ratificarea Convenției Consiliului Europei privind manipularea competițiilor sportive, adoptată la Magglingen/Macolin la 18 septembrie 2014, deschisă spre semnare la aceeași dată, intrată în vigoare la 1 septembrie 2019, semnată de România la Strasbourg la 13 decembrie 2024

Analizând propunerea legislativă privind ratificarea Convenției Consiliului Europei privind manipularea competițiilor sportive, adoptată la Magglingen/Macolin la 18 septembrie 2014, deschisă spre semnare la aceeași dată, intrată în vigoare la 1 septembrie 2019, semnată de România la Strasbourg la 13 decembrie 2024, transmisă de Secretarul General al Camerei Deputaților cu adresa nr. Plx.326/20.04.2026 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D355/21.04.2026,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (4) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare ratificarea Convenției Consiliului Europei privind manipularea competițiilor sportive, adoptată și deschisă spre semnare la Magglingen/Macolin, la 18 septembrie 2014, intrată în vigoare la 1 septembrie 2019 și semnată de România, la Strasbourg, la 13 decembrie 2024.

2. Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea art. 75 alin. (1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Camera Deputaților.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Semnalăm că, prin ratificarea Convenției Consiliului Europei privind manipularea competițiilor sportive, adoptată și deschisă spre semnare la Magglingen/Macolin, la 18 septembrie 2014, intrată în vigoare la 1 septembrie 2019 și semnată de **România**, la Strasbourg, la 13 decembrie 2024, **România se angajează pe plan internațional**, asumându-și drepturile și obligațiile cuprinse în aceasta. Or, potrivit art. 91 alin. (1) din Constituția României, republicată **Președintele României** este cel care **încheie tratate în numele României și le supune spre ratificare Parlamentului**. Procedural, supunerea spre ratificare se realizează prin emiterea, de către Președintele României, a unui **decret de supunere spre ratificare**, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Președintele trimite decretul, împreună cu toate documentele care au stat la baza emiterii acestuia, Parlamentului, acesta urmând a se pronunța cu privire la ratificare.

Prin urmare, dreptul de a supune spre ratificare un instrument juridic internațional **care angajează statul român pe plan internațional, este un drept, dar și o obligație, ce aparține exclusiv Președintelui**. În literatura de specialitate se menționează că „obligația Președintelui de a supune Parlamentului tratatul spre ratificare constituie o **obligație directă** și nu una exercitată prin intermediari, care să blocheze acțiunea Președintelui; a supune spre ratificare înseamnă a comunica direct cu Parlamentul; exercitându-și atribuțiile, Președintele își asumă și consecințele actului său și nu le împarte cu alte instituții. **Competențele pe care le au Președintele și Parlamentul în acest domeniu nu pot fi redimensionate, nu constituie obiect de aranjament între aceste autorități și nu pot fi decât cele care le-au fost atribuite prin legea fundamentală**”.¹

Art. 5 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precizează că proiectele de legi se elaborează ca urmare a **exercitării dreptului de inițiativă legislativă**, iar proiectele celorlalte categorii de acte normative se elaborează de autoritățile competente să le inițieze, potrivit legii. Este adevărat că, potrivit Constituției României, republicate, cei ce pot avea inițiativa

¹ Ion M. Anghel, *Drept tratatelor. Addendum. Comentarii asupra Legii nr. 590/2003 privind tratatele*, vol. III, Editura Lumina Lex, București, 2005, pag. 217 - 218.

prezentării de proiecte, respectiv propuneri legislative, sunt cei care au inițiativă legislativă și anume categoriile prevăzute în art. 74 din Constituție: Guvernul, deputații, senatorii sau un număr de cel puțin 100.000 de cetățeni cu drept de vot. Chiar dacă art. 74 nu include și Președintele în categoria celor care au drept de inițiativă legislativă, acesta, potrivit art. 91 alin. (1), este obligat să supună Parlamentului pentru ratificare tratatele internaționale încheiate în numele României. În această situație, inițiativa legislativă se prezintă sub forma încheierii de tratate, simpla emitere a decretului constituind un act pe care, în baza Constituției, Președintele trebuie să-l efectueze.

„Posibilitatea ca acest atribut să fie exercitat de către o altă instituție trebuie exclusă, chiar și în cazul în care ar exista o lege, deoarece o astfel de delegare ar fi contrară Constituției. Argumentul că deputații și senatorii au drept de inițiativă legislativă nu are relevanță în acest caz, pentru că nu este vorba despre adoptarea unei legi pur și simplu, ci de ratificare, care presupune angajarea României printr-un tratat”².

Prin urmare, fiind vorba de un instrument care angajează pe plan internațional statul român, dreptul de a supune spre ratificare Convenția aparține, în exclusivitate, Președintelui României.

Pentru aceste motive, propunerea nu poate fi promovată.

PREȘEDINTE
[redacted]
Florin/IORDACHE
[redacted]

București
Nr. 454/07.05.2026

² Ibidem, pag. 217.